क्षयसम्पद् f. (-त् or -द्) Total loss, ruin, destruction. E. क्षय, and सम्पद् increase.

क्षयिन् mfn. (-यी-यिणी-यि) 1. Wasting, decaying. 3. Consumptive, E. क्षय, and इनि aff.

क्षयिष्णु mfn. (-ष्णुः-ष्णुः-ष्णु) Wasting, decaying perishing. E. क्षि to perish, इष्णुच् aff.

क्षर r. 1st. cl. (क्षरति) 1. To drop or let fall. 2. To distil, to ooze, to trickle. With सं, To flow, With आ, r. of the 10th cl. (आक्षारयति) To accuse, to abuse.

क्षर m· (-रः) 1. A cloud. 2. Trickling oozing. n. (-रं) Water. E. क्षर् to drop, and अच् aff.

क्षरज mfn. (-जः-जा-जं) Produced by distillation, &c. E. क्षर, and ज born; also क्षरेज.

क्षरण n. (-णं) 1. Tricking, running. 3. Distilling, dropping, E. क्षर and ल्युट् aff.

क्षरत् mfn. (-रन्-रन्ती-रत्) Trickling, oozing, running E. क्षर् to trickle शतृ aff.

क्षरपत्रा f. (-त्रा) The Dronapushpa plant.

क्षरभाव mfn. (-वः-वा-वं) Mutable, dissoluble. E. क्षर flowing, भाव property.

क्षरित mfn. (-तः-ता-तं) Oozed, trickling, dropped, flowing, liquified. E. क्षर, and क्त aff.

क्षरिन् mfn. (-री-रिणी-रि) Dropping, flowing, trickling. m. (-री) The rainy season. E. क्षर water, and इनि aff.

क्षरेज mfn. (-जः-जा-जं) Produced by distilling, &c. E, क्षर in the seventh case, and ज born.

क्षल r. 1st cl (क्षलति) 1. To shake. 2. To move, (some consider this as interchangeable with क्षर.) r. 10th cl. (क्षालयति) To purify, to cleanse or make clean.

क्षव m. (-वः) 1. Sneezing. 2. Cough, catarrh 2. A species of Mustard (Sinapis dichotoma, Rox,) E. क्षु to sneeze, affix अप्.

क्षवकृत् mfn. (-त्) Sneezing, coughing. E. क्षव, and कृत् who makes.

क्षविका f. (-का) 1. A kind of rice. 2. A woman.

क्षवथु m. (-थुः) 1. Cough, catarrh. 2. Sneezing. 3. Irritation of the throat, sore throat. E. क्षु to sneeze, &c. अथुच् aff.

क्षात्र mfn. (-त्रः-त्री-त्रं) Belonging or relating to the military tribe. E. क्षत्र, and अण् aff.

क्षान्त mfn. (-न्तः-न्ता-न्तं) Patient, enduring. E. क्षम् to bear, affix क्त.

क्षान्ति f. (-न्तिः) Patience, forbearance, endurance. E. क्षम् to be patient, affix क्तिन्.

क्षान्तु mfn. (-न्तुः-न्तुः-न्तु) Patient, enduring. E. क्षम् to bear, Unadi affix तुन् the vowel is made long.

क्षाम mfn. (-मः-मा-मं) 1. Slender, slim, emaciated. 2. Weak, infirm. E. क्षै to waste, affix क्त, form irr.

क्षामता f. (-ता) 1. Slenderness. 2. Thinness, emaciation. 3. Debility. E. क्षाम, and तल् affix: also with त्व, क्षामत्व.

क्षामास्य n. (-स्यं) Improper regimen, diet. &c. Contra-indicated in disease. E. क्षाम debilitating, and आस्य to be eaten.

क्षार m. (-रः) 1. Glass. 2. Juice, essence. 3. Molasses, treacle. 4. Salt. 5. Ashes. 5. A rogue, a cheat. 7. Borax, borate of soda. 8. Alkali, either soda or potash. 9. Caustic Alkali, one species of cautery. n. (-रः) A factitious or medicinal salt, commonly black salt; see कृष्णलवण. E. क्षर् to prop, or distil, affix अण्.

क्षारक m. (-कः) 1. A blossom, a new blown flower. 2. A cage or basket for birds or fish. 3. A washerman. 4. Juice, essence. E. क्षर् to fall or drop, affix ण्वुल्.

क्षारकर्म्मन् n. (-र्म्म)) Applying caustic alkali (lapis infernalis) to proud flesh, &c. E. क्षार, and कर्म्मन् act.

क्षारण nm. (-णं-णः) Accusing, calumniating. n. (-णं) 1. Distilling. 2. Converting to alkali or ashes. E. क्षार् to drop, causal form, ल्युट् aff.

क्षारदला f. (-ला) A potherb.

क्षारद्रु m. (-द्रुः) A tree, commonly Ghantaparali; see घण्टापाटलि; also [क्षारवृक्ष.

क्षारपत्र n. (-त्रं) A potherb, (Chenopodium album.) E. क्षार juice, and पत्र a leaf; also क्षारपत्रक.

क्षारमध्य m. (-ध्यः) A shrub, (Achyranthes aspera:) also अपामार्ग. E. क्षार alkali;, and मध्य middle; its alkaline ashes make it useful in washing clothes.

क्षारमृत्तिका f. (-का) Saline soil, especially an impure sulphate of soda. E. क्षार salt, and मृत्तिका earth.

क्षाररस m. (-सः) A salt or alkaline flavour. E क्षार, and रस flavour.

क्षारवृक्ष m. (-क्षः) Any tree yielding abundant potash, as the plantain, &c. E. क्षार, and वृक्ष a tree.

क्षारषट्क n. (-ट्कं) Six kinds of trees distinguisnod by their juice, as the Butea frondosa, Grislea tomentosa, Achyranthes aspera, Cowach, Ghantaparali, Coraya, E. क्षार, and षट्क six.

क्षाराच्छ n. (-च्छं) Sea-salt. E. क्षार salt, and अच्छ clear, pure.

क्षारिका f. (-का) Hunger.

क्षारित mfn. (-तः-ता-तं) 1. Guilty. 2. Calumniated, falsely accused, specially of adultery. 3. Accused of crime. 4. Distilled from saline matter, strained through alkaline ashes, &c. E. क्षर् to go or fall, in the causal form, affix क्त.

क्षालन n. (-नं) Washing, sprinkling, cleaning with water. E. क्षाल् to wash, affix ल्युट्.

क्षालनीय mfn. (-यः-या-यं) To be washed, to be cleaned with water. क्षल, and अनीयर् affix; also with तव्य and यत् क्षालितव्य and क्षाल्य.

क्षालयत् mfn. (-यन्-यन्ती-यत्) Washing, sprinkling, E. क्षल् to wash शतृ aff.

क्षालित mfn. (-तः-ता-तं) Cleared, cleaned, washed. E. क्षाल् to cleanse, affix क्त.

क्षि r. 1st cl. (क्षयति-ते) 1. To wane or decrease. 2. To diminish, to disappear, to waste, to perish. 3. To rule or possess with unlimited power. r. 5th cl. (क्षिणोति) To hurt or injure, to wound or kill. r. 6th cl. (क्षियति) 1· To dwell. 2. To go or approach. (ष) क्षिष r. 9th cl. (क्षिणाति) To injure or kill.

क्षि f. (-क्षिः) Residence, abode. 2. Going, moving. 3. Waste, loss, destruction. E. क्षि to decrease, &c. क्वि aff.

क्षिण (उ) क्षिणु r. 8th cl. (क्षिणोति or क्षिणुते or क्षेणोति-णुते) To hurt, to injure, to kill.

क्षित mfn. (-तः-ता-तं) 1. Wasted, decayed. 2. Poor, miserable. E. क्षि to waste, affix क्त; also क्षीण.

क्षिति f. (-तिः) 1. The earth. 2. An abode, a dwelling, a house. 3. Loss, destruction, wane. 4. The period of the destruction of the universe. 5. A perfume, commonly called Rochana. E. क्षि to waste, to dwell, &c, क्तिन् aff.

क्षितिकण mf. (-णः-णा) ust. E. क्षिति the earth, and कण a particle.

क्षितिक्षम m. (-मः) A tree, (Mimosa khayar.) E. क्षिति, and क्षम able.

क्षितिक्षित् m. (-त्) A king, a prince. E. क्षिति, and क्षि to dwell, affix क्विप्.

क्षितिखण्ड m. (-ण्डः) A clod or lump of earth. E. क्षिति, and खण्ड earth.

क्षितिज mfn. (-जः-जा-जं) Earth-born, produced of or in the earth. m. (-जः) 1. Mars. 2. The demon NARAKA. 3. An earthworm. f. (-जा) SITA. E. क्षिति, and ज born.

क्षितिजन्तु m. (-न्तुः) An earth.worm. E. क्षिति, and जन्तु animal.

क्षितितल n. (-लं) 1. The region below the earth. 2. The surface of the earth. E. क्षिति, and तल beneath.

क्षितिधर m. (-रः) A mountain. E. क्षिति the earth. and धर what holds.

क्षितिधारिन् mfn. (-री-रिणी-रि) Carrying soil or earth. E. क्षिति, and धारिन् bearing.

क्षितिनाग m. (-गः) An earth-worm. E. क्षिति, and नाग a serpent.

क्षितिप m. (-पः) A king. E. क्षिति, and प who protects; also क्षितिपाल.

क्षितिपति m. (-तिः) king, a sovereign. E. क्षिति, and पति lord.

क्षितिपाल m. (-लः) A king, a prince. E. क्षिति, and पाल who protects.

क्षितिपीठ n. (-ठं) The surface of the earth. E. क्षिति, and पीठ a stool.

क्षितिप्रतिष्ठ mfn. (-ष्ठः-ष्ठा-ष्ठं) Dwelling on the earth. E. क्षिति, and प्रतिष्ठ established.